

områder, der er de vigtigste, og hvor man får den største effekt. Jeg ved udmærket, at de nævnte ting nærmest går på varmesparelser, og at Elsparefonden er knyttet til elbesparelser, men man skal have tingene til at hænge hensigtsmæssigt sammen.

Det er kun en meget lille pose penge, der foreløbig er afsat til dette meget vigtige område, og efter SF's opfattelse burde der sættes mange flere penge. Der er nemlig ingen tvivl om, at det også er god erhvervs politik at udvikle nye energibesparende produkter. Det er simpelt hen dem, der vil blive efterspurgt i fremtiden, hvis vi skal leve op til målsætningerne om CO₂-reduktionen.

Kim Behnke (FP):

Så nærmer vi os jul, og vanen tro skal de forskellige ministre lægge forslag frem i Folketingssalen, hvor man deler ud af andres penge.

I al den begejstring, der er blevet udtrykt her fra talerstolen om, hvor vigtigt det er at give tilskud til forskellige former for energibesparende produktioner og produkter, glemmer man jo, at de penge ikke er noget, der plukkes fra træerne eller graves op i baghaven. Det er nogle penge, som de pågældende selv har betalt, så det er fuldstændig som den gamle karikaturtegning, hvor manden sidder og fodrer hunden med dens egen hale. De mennesker, der får de penge, har allerede selv betalt dem én gang, eller også har deres nabo gjort det.

Man kommer frem med forskellige former for miljøafgift og grønne skatter og indkomstskatter, og hvad det hedder alt sammen. Men samtidig fratager man folk en forbrugsmulighed, og når man så undrer sig over, at folk ikke køber de produkter, man gerne vil have dem til at købe, eller at virksomhederne ikke foretager tilstrækkelig teknologisk produktudvikling, sætter man sig bekymret ned og siger: Jamen så lad os give dem nogle tilskud, så de kan komme i gang. Men det er altså den forkerte måde at gøre det på.

Lovforslaget handler om, at der skal uddeles 135 mio. kr. frem til år 2000. Det er mange penge, hver enkelt enkelt skatteyder på den måde skal af med, og hvad er det så, man vil opnå? Jo, man vil gerne opnå, at folk køber nogle flere husholdningsartikler med et lavere energiforbrug. Men man skulle jo tro, at ministeren slet ikke er opmærksom på, at allerede i dag har de kampagner, elværkerne har stået i spidsen for, betydet, at langt hovedparten af det udstyr, der

bliver købt, er det, som har det lavest mulige energiforbrug.

Man opfører sig, som om danskerne har levet i en osteklokke de sidste 20 år og ikke har fulgt udviklingen. Men det har danskerne heldigvis, og derfor er det sådan, at både den enkelte borger, den enkelte familie og den enkelte virksomhed gør alt det, de kan. Flertallet her i Folketinget har straffet dem med CO₂-afgifter og grønne afgifter osv., så folk har opdaget, at det er en god idé at slukke lyset og skrue ned for varmen.

Nu skal vi altså have markedsført og udviklet nogle flere produkter, og så er man nødt til at stille spørgsmålet: Hvordan skulle disse 135 mio. kr. i særlig grad være i stand til at fremelske nye produkter? Virksomhederne har jo opdaget, at borgerne er parat til at betale en endog betydelig større pris, bare der sidder et grønt klistermærke, hvor der står, at produktet er miljøvenligt. De glemmer bare, at det kun er klistermærket, der er miljøvenligt.

Men bortset fra det efterlader lovforslaget en lang række uafklarede spørgsmål, og ministeren gør selv opmærksom på problemerne med hensyn til EU-retten. Hvad nu, når Gram kommer og beder om tilskud til at udvikle et nyt køleskab, der bruger endnu mindre strøm, og AEG i Tyskland også søger om det? Vil man så give tilskud til både den tyske og den danske virksomhed? Hvis svaret er, at den tyske virksomhed sandelig ikke kan få tilskud i Danmark, bliver der problemer med EU-retten, for så er der tale om at fremme dansk produktion. Eller hvordan er det, hvis virksomhederne udvikler produkter, der mere eller mindre kun er beregnet til eksport, sådan at de f.eks. udvikler udstyr, der ved hjælp af solceller kan levere strøm til byer i Mellemøsten og den slags ting, kan de så også hente tilskud? I bekræftende fald er de 135 mio. kr. ikke ret mange penge, for så er der jo masser af ønsker.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det rent vrøvl, når ministeren skriver, at pengene skal udbetales efter objektive kriterier. Noget sådant eksisterer nemlig ikke.

Det bliver de virksomheder, som har dygtige advokater og revisorer og kender de rigtige mennesker inden for den grønne magtelite, der får bevillingerne, det bliver dem, der får lov til at få tilskuddene, hvorimod den lille virksomhed, som hverken har råd til revisor eller advokat til at udfylde formularerne, og som heller ikke kender nogen, der står den grønne magt-